

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de avocatul Popil Angela în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2019, în cauza penală, în privința lui

Ghețu Iurie XXX, născut la XXX, domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 29.05.2018 pînă la 21.02.2019;

Instanța de apel de la 21.05.2019 pînă la 03.10.2019;

Instanța de recurs de la 05.12.2019 pînă la 04.03.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 21 februarie 2019, Ghețu Iurie, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, a fost achitat pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

În temeiul prevederilor art. 390 alin. (3) Cod procedură penală Ghețu Iurie, a fost considerat reabilitat.

Cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul lui Ghețu Iurie în beneficiul statului, a cheltuielilor de judecată în sumă de 1 440 lei, s-a respins ca fiind neîntemeiată.

2. Prin sentința nominalizată s-a reținut următoarele: Ghețu Iurie este învinuit de organul de urmărire penală pentru faptul că la data de 27 noiembrie 2017, aproximativ la ora 17 și 00 min., conducând mijlocul de transport de model „BMW X5”, cu numere de înmatriculare „XXX”, fiind treaz, cu permis de conducere de categoria „B”, valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-1 ghida, se deplasa în XXX din direcția str. XXX spre str. XXX.

În timpul deplasării pe drumul indicat, ajungând în preajma imobilului nr. 13 a str. XXX, conducătorul mijlocului de transport, nu a ținut permanent seama de împrejurări, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră reală pe drum în care se afla vehiculul în momentul respectiv, prin ce a încălcat cerințele pct. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, (în continuare RCR), potrivit căroră, participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să

nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente", cerințele pct. 45 RCR, care prevede, că „1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția: h) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase: c) starea tehnică a vehiculului... d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului", precum și cerințele art. 22 alin. 4) din Legea nr. 131-XVI din 07.06.2007, privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia „participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure influența și siguranța traficului, să nu pericliteze siguranța unor alți participanți la trafic", și manifestând neglijența în circumstanțele sus expuse, nu a reacționat adecvat, n-a luat în considerare starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a adaptat o conduită corespunzătoare condițiilor de drum care iar fi garantat securitatea circulației, ca urmare a comis tamponarea pietonului Melnicenco Victor, XXX, care traversa carosabilul în apropierea marcajului rutier destinat trecerii pietonilor, de la stânga spre dreapta relativ sensului de deplasare a automobilului de model „BMW X5", cu numere de înmatriculare „XXX".

În rezultatul impactului, pietonului Melnicenco Victor i-au fost cauzate, conform concluziei raportului de expertiză judiciară nr. XXX din 06.02.2018: traumă cranio-crebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză în regiunea frontală, fractură cu deplasare a osului fibular stâng la nivelul capului, ce se califică ca vătămare corporală medie, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ghețu Iurie să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal și condamnat cu stabilirea pedepse sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale, cu încasarea de la inculpat cheltuielile judiciare în sumă de 1 440 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare.

În motivarea apelului s-a indicat că, instanța de fond contrar art. 394 alin. (3) Cod de procedură penală, indică unele formulări în partea descriptivă a sentinței de achitare ce pun la îndoială nevinovăția lui Ghețu Iurie în comiterea infracțiunii încriminate or, la descrierea obiectului material al infracțiunii specificate la alin.(1) art. 264 Cod penal, în speța respectivă, instanța constată că inculpatul se face vinovat în cele imputate.

Hotărârea instanței de fond este criticată și sub aspectul că nu se dă apreciere probelor cercetate în ședința de judecată, și anume declarațiile martorilor, părții vătămate, inculpatului, fiind doar descrise, cu referire doar la unele circumstanțe precum că partea vătămată era în stare de ebrietate și a traversat carosabilul într-un loc nepermis.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2019, a fost admis apelul procurorului casată sentința primei instanțe și

pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

„Se recunoaște vinovat Ghețu Iurie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal și i se numește pedeapsa, sub formă de amendă în mărime de 650 unități convenționale, adică 33 500 lei.

De încasat de la Ghețu Iurie în contul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 1 440 lei”.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, Ghețu Iurie, la 27 noiembrie 2017, aproximativ la ora 17 și 00 min., conducând mijlocul de transport de model „BMW X5”, cu numere de înmatriculare „C QV 862”, fiind treaz, cu permis de conducere de categoria „B”, valabil pentru categoria mijlocului de transport pe care-l ghida, se deplasa în mun. Chișinău pe str. XXX din direcția str. 27 martie 1918 spre str. Milano.

În timpul deplasării pe drumul indicat, ajungând în preajma imobilului nr. 13 a str. XXX, conducătorul mijlocului de transport, nu a ținut permanent seama de împrejurări, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră reală pe drum în care se afla vehiculul în momentul respectiv, prin ce a încălcat cerințele pct. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, (în continuare RCR), potrivit cărora participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor de semnalizare rutieră, semnalele și indicațiile agentului de circulație, condițiile tehnice ale prezentului Regulament și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului, precum și să nu creeze neîntemeiat obstacole circulației care ar depăși pe acele care sânt provocate de circumstanțe iminente”, cerințele pct. 45 RCR, care prevede, că „ 1) Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția: h) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase: c) starea tehnică a vehiculului... d) situația rutieră. 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, precum și cerințele art. 22 alin. 4) din Legea nr. 131- XVI din 07.06.2007, privind siguranța traficului rutier, potrivit căruia „participanții la trafic sunt obligați să manifeste un comportament care să asigure influența și siguranța traficului, să nu periclitizeze siguranța unor alți participanți la trafic”, și manifestând neglijența în circumstanțele sus expuse, nu a reacționat adecvat, n-a luat în considerare starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a adaptat o conduită corespunzătoare condițiilor de drum care iar fi garantat securitatea circulației, ca urmare a comis tamponarea pietonului Melnicenco Victor, care traversa carosabilul în apropierea marcajului rutier destinat trecerii pietonilor, de la stânga spre dreapta relativ sensului de deplasare a automobilului de model „BMW X5”, cu numere de înmatriculare „ XXX ”.

În rezultatul impactului, pietonului Melnicenco Victor i-au fost cauzate, conform concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 201002D0119/D din 06.02.2018: traumă cranio-crebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză în regiunea frontală, fractură cu deplasare a osului fibular stâng la nivelul capului, ce se califică ca vătămare corporală medie, ce condiționează dereglarea sănătății de lungă durată.

Instanța de apel a conchis că prin acțiunile sale intenționate Ghețu Iurie a comis infracțiunea prevăzută la art. 264 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi **„încălcarea regulilor de securitate a circulației, de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății”**.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond, la pronunțarea sentinței, eronat a apreciat probele, fără a ține seama de cerințele art. 101 Cod de procedură penală, conform cărora și în așa mod a ajuns la concluzia greșită de a-l achita pe Ghețu Iurie, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

Astfel, vinovăția inculpatului Ghețu Iurie în comiterea faptelor sus-indicate, a fost dovedită prin următoarea sistemă de probe veridice, concludente, pertinente și utile, care coroborează între ele, cum ar fi: *declarațiile părții vătămate Melnicenco Victor, declarațiile martorilor Șveț Natalia (f. d. 150-152); Morărescu Andrei (f. d. 147-149), precum și procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 27.11.2017 cu schiță și foto-tabel (f. d. 15,17-20); raportul de expertiză medico-legală nr. 201802D0119 din 06.02.2018 (f. d. 49-50); raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2199 din 15.05.2018, conform concluziilor căruia conducătorul Ghețu Iurie, reieșind din datele materialelor cauzei dispunea de posibilitatea tehnică de evitarea tamponării pietonului Melnicenco Victor folosind frânarea,(f. d. 65 - 67); declarațiile lui Ghețu Iurie, făcute în cadrul urmăririi penale, în calitate de bănuit (f. d. 83-84).*

Astfel, instanța de apel a considerat că, aceste probe scrise și documentele examinate, coroborează cu declarațiile părții vătămate Melnicenco Victor, declarațiile martorilor Șveț Natalia și Morărescu Andrei, cât și cu întreaga sistemă de probe analizată și apreciată mai sus prin prisma prevederilor art. 101 CPP, care indică la Ghețu Iurie ca la persoana care, la data de 27 noiembrie 2017, aproximativ la orele 17 și 00 min., conducând mijlocul de transport de model „BMW X5”, cu numere de înmatriculare „XXX”, ajungând în preajma imobilului XXX, nu a ținut permanent seama de împrejurări, de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, intensitatea și nivelul de organizare a traficului rutier de care trebuie să țină cont fiecare conducător la determinarea vitezei necesare deplasării în siguranță, determinarea benzii de circulație și modului de conducere a vehiculului, n-a apreciat corect situația rutieră reală pe drum în care se afla vehiculul în momentul respectiv, prin ce a încălcat cerințele pct. 3 al Regulamentului Circulației Rutiere, anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, (în continuare RCR), cerințele pct. 45 RCR, precum și cerințele art. 22 alin. 4) din Legea nr. 131- XVI din 07.06.2007, privind siguranța traficului rutier și manifestând neglijență, nu a reacționat adecvat, n-a luat în considerare starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la el împotriva accidentelor și consecințelor acestora, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, nu a adaptat o conduită corespunzătoare condițiilor de drum

care iar fi garantat securitatea circulației, ca urmare a comis tamponarea pietonului Melnicenco Victor XXX, prin ce a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin.(1) Cod Penal.

Instanța de apel a reținut că *de facto*, inculpatul Ghețu Iurie își recunoaște vina în comiterea infracțiunii încriminate, însă instanța de apel a apreciat critic afirmațiile inculpatului precum că, nu se face vinovat de tamponarea pietonului Melnicenco Victor pe motiv că n-a avut posibilitate de a evita această tamponare, deoarece ele nu corespund adevărului și sunt date de către inculpat în scopul de a se eschiva de la răspunderea penală, deoarece sunt combătute de celelalte probe analizate mai sus și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, și care demonstrează cu certitudine vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, instanța de apel a conchis că, declarațiile depuse de către inculpatul Ghețu Iurie, prin care dânsul nu recunoaște comiterea infracțiunii comise de ea, sunt declarații ce nu corespund adevărului, depuse în încercarea de se eschiva de la răspunderea penală, și se resping și se combat prin întreaga sistemă de probe analizată mai sus, care demonstrează cu certitudine vina lui în comiterea infracțiunii imputate lui.

Instanța de apel a considerat că, instanța de fond neîntemeiat a dispus achitarea lui Ghețu Iurie pe motiv că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii încriminate, deoarece reieșind din cele indicate, instanța de apel a constatat cu certitudine, că în volum deplin dovedesc vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate lui.

Așadar, instanța de apel a conchis că, prima instanță, nu a dat apreciere cuvenită declarațiilor inculpatului Ghețu Iurie, care a declarat în ședința de judecată că, „...a văzut cum s-a pornit tot valul de automobile, erau și automobile și rutiere și troleibuze cu farurile aprinse care îl orbeau și vizibilitatea era foarte redusă, la un moment dat până la trecerea de pietoni undeva la 20 m sau poate mai mult de 20 m, a simțit lovitura pe partea stângă a automobilului, a observat în ultimul moment că l-a lovit pe d-ul Melniceno (partea vătămată). Nu l-a văzut de când el a început traversarea străzii că erau mașini multe și s-a primit că dumnealui a ieșit de după o mașină. Nu a avut posibilitatea să îl vadă deoarece îl orbeau farurile automobilelor și dumnealui a ieșit de după o mașină. Imediat a oprit mașina, a ieșit din mașină, s-a apropiat spre partea vătămată, a telefonat la poliție. Practic nu l-a văzut, l-a văzut în timpul tamponării, pe banda de lângă linie dublă”...

Analizând declarațiile respective instanța de apel a constatat că, acesta văzând pietonul ieșind de după mașină nu a întreprins careva acțiuni de a evita tamponarea cu pietonul și anume prin frânare. Inculpatul Ghețu Iurie confirmă faptul, că a oprit automobilul după ce a simțit lovitura, observând în ultimul moment că l-a lovit pe d-ul Melniceno.

Respectiv în situația descrisă de inculpat, când este orbit de foarte multe mașini, în apropiere de trecere de pietoni, de stația transportului public, unde în față era pieton angajat în trecerea străzii, acesta în calitate de șofer era obligat să respecte cerințele art. 45 RCR pct. 1) ... și să țină cont de: d) situația rutieră, 2) în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Faptul că pietonul a fost văzut de către inculpat, până la producerea accidentului rutier, se confirmă prin declarațiile însași a lui Ghețu Iurie, făcute în cadrul urmăririi penale, unde în calitate de bănuit a declarat că *„La un moment brusc de după mașină, la o distanță de 1-2 metri a observat silueta unei persoane îmbrăcată în haine de culoare întunecată, care s-a angajat în traversarea străzii la fugă-liniștit, de la stânga spre dreapta relativ deplasării mijlocului de transport, țară ca să se asigure”* (f. d. 83-84);

Succesiv, instanța de apel a concluzionat că, inculpatul n-a frânat până la accident și acest fapt se confirmă și prin declarațiile martorului Șveț Natalia, care a declarat că, la un moment, neajungând până la semaforul respectiv a auzit o lovitură și întorcând capul a observat că jos pe carosabil stătea un domn culcat pe spate. Astfel, din declarațiile acestui martor se constată doar că ultima a auzit mai întâi lovitură, dar nu frânarea bruscă a automobilului.

De asemenea, instanța de apel a considerat incorectă concluzia instanței de fond precum că expertului nu i s-a pus la dispoziția informația că tamponarea pietonului a avut loc *„la ora târzie de noapte”*, carosabil umed și că pietonul traversa la fugă liniștit.

Este relevant faptul că, instanța de judecată n-a concluzionat în sentință precum că proba prezentată de partea acuzării - raportul de expertiză judiciară auto-tehnică nr. 34/12/1-R-2019 din 15.05.2018 este inadmisibilă, dar notează că concluzia expusă de expert nu denotă suficient circumstanțele în care a avut loc accidentul.

Instanța nu s-a expus asupra admisibilității sau inadmisibilității în calitate de probă a raportului de expertiză judiciară auto-tehnică nr. 34/12/1-R-2019 din 15.05.2018, iar în sentință concluzionează eronat precum că, acuzarea nu a probat faptul că GHEȚU Iurie a încălcat careva dispoziții a RCR, în condițiile în care concluzia raportului nominalizat nu se indică expres faptul că, inculpatul Ghețu Iurie în calitate de conducător auto a avut posibilitate tehnică să evite tamponarea cu pietonul care se afla în mișcare de la stânga spre dreapta relativ sensului de deplasare a automobilului de model „BMW X5”, cu numere de înmatriculare „XXX” la ora târzie de noapte pe timp ploios, folosind metoda frânării.

Mai mult, instanța de fond a trecut cu vedere și faptul că conducătorul auto Ghețu Iurie nici, nu a întreprins careva măsuri întru reducerea vitezei sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului.

Astfel, deși instanța de fond reflectă încălcările cerințelor RCR ce se impută inculpatului Ghețu Iurie, în sentință nu motivează în nici un fel că cerințele RCR imputate nu au fost încălcate de către conducătorul mijlocului de transport, ci se face referire, doar la faptul că, partea vătămată Melnicenco Victor, în seara zile de 27.11.2017, orele 17.00 min. pe timp posomorât, era în stare de ebrietate alcoolică și a traversat strada neregulamentară.

Este cert că, instanța de fond, examinând cauza penală de acuzare a lui Ghețu Iurie, audiind partea vătămată Melnicenco Victor, care nu a negat faptul consumului de băuturi alcoolice și faptul că a purces la traversarea străzii neregulamentară, în zona stației a transportului public, și-a formulat concluzia din start că anume pietonul este vinovat în încălcarea regulilor de circulație rutieră. Respectiv, prima instanță, reieșind din declarațiile martorilor coroborate nemijlocit cu cele ale părții vătămate Melnicenco Victor, constată că: *„ultimul a încălcat flagrant prevederile pct. 114 și 116 al RCR, prin ce a pus în pericol viața sa și a*

altor participanți la trafic, or, obligația respectării regulilor de circulație nu se pune în sarcina numai a șoferilor ci inclusiv și a pietonilor" or, instanța de fond n-a apreciat acțiunile conducătorului mijlocului de transport și anume ce măsuri a întreprins acesta întru evitarea tamponarea pietonului.

De asemenea, instanța de fond, în sentința adoptată nu a dat o apreciere cuvenită probelor cercetate în ședința de judecată și anume declarațiilor martorilor, părții vătămate, inculpatului, fiind doar descrise, cu referire doar la unele circumstanțe precum că partea vătămată era în stare de ebrietate și a traversat carosabilul într-un loc nepermis or, conform, pct.6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție despre practica judiciară cu privire la aplicarea legislației în cadrul examinării cauzelor penale referitor la încălcarea regulilor de securitate a circulației și de exploatare a mijloacelor de transport nr.20 din 08.06.1999 **„Nu poate fi temei pentru eliberarea conducătorului auto de răspundere penală în cazul în care în acțiunile lui există componenta infracțiunii, chiar și în cazul în care regulile circulației rutiere și/sau de exploatare a mijloacelor de transport au fost încălcate și de către pățimit (conducător auto, pieton, pasager, ori de către alt participant la trafic).**

Conform Regulamentului circulației rutiere, șoferul intrând în zona indicatoarelor rutiere „*trecerea pentru pietoni*” este obligat să prevadă situațiile periculoase, situația rutieră, deoarece conducea automobilul, care este izvor de pericol social sporit.

Totodată instanța de apel a conchis că, instanța de fond a ignorat în acest sens prevederile pct.45. 1) și 2) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia **„Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră; iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”**, precum și prevederile pct.58. 3) al Regulamentului Circulației Rutiere, conform căruia **„La apariția semnalului verde al semaforului, conducătorul este obligat să cedeze trecerea vehiculelor deja angajate în trecerea intersecției, indiferent de direcția lor de deplasare, precum și pietonilor care finalizează traversarea carosabilului”**.

Astfel, reieșind din cele indicate instanța de apel a considerat că, partea acuzării a prezentat instanței probe pertinente, admisibile și concludente, care în volum deplin dovedesc vinovăția inculpatului Ghețu Iurie de comiterea infracțiunii imputate lui, infracțiunea prevăzută de art. 264 alin.(1) Cod penal, adică **încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și sănătății.**

În astfel de împrejurări, instanța de apel a conchis că este nefondată concluzia primei instanțe, precum că acțiunile inculpatului Ghețu Iurie nu întrunesc elementele infracțiunii încriminate, iar sentința urmează a fi supusă casării cu condamnarea lui Ghețu Iurie în baza art. 264 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel, la numirea felului și măsurii de pedeapsă inculpatului Ghețu Iurie a ținut cont în conformitate cu prevederile art. 75 Codul penal, de gravitatea

infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care îi agravează ori atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatei, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Circumstanțe agravante în privința inculpatului nu au fost stabilite. Circumstanțe atenuante se reține săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave din imprudență.

Astfel, instanța de apel a conchis că, reieșind din circumstanțele cauzei, ținând cont de faptul că inculpatul a săvârșit pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, din imprudență, de lipsa pretențiilor de ordin material și moral din partea victimei, de scopul pedepsei, definit prin art. 61 Codul penal, care poate fi atins numai prin condamnarea inculpatului, consideră necesar de a-i stabili inculpatului Prisacari Alexandru pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 650 uc, adică 33500 (treizeci și trei mii cinci sute) lei, pedeapsă care va contribui la atingerea scopului prevăzut de art. 2 alin.(2) Cod penal, care stipulează, că *legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și de către alte persoane, ori aplicarea unei pedepse cu suspendare condiționată nu va atinge scopul legii penale, servind ca un exemplu negativ pentru terțele persoane predispușe la comiterea infracțiunilor.*

Cu referire la solicitarea apelantului ce ține de încasarea de la Ghețu Iurie, în beneficiul statului, a cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizelor judiciare, în mărime 1440 lei, instanța de apel a menționat că, potrivit art.229 alin.(1), (2) și (3) CPP, *cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanța poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parțial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influența substanțial asupra situației materiale a persoanelor care se află la întreținerea lor.*

Totodată, instanța de apel ținând cont de faptul că alin. (2) al art. 143 din Codul de procedură penală, a fost abrogat prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, potrivit căruia „*Plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat*”, iar cauza a fost examinată după adoptarea acestei Legi, adică la 21 februarie 2019, solicitarea apelantului cu privire la încasarea de la inculpatul GHEȚU Iurie, în beneficiul statului, a cheltuielilor judiciare în mărime 1440 lei este una întemeiată, și astfel, a constatat necesar de a o admite.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Popil Angela în numele inculpatului, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicit casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea celor solicitate, recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de aprecierea probelor, susținând faptul că instanța de apel a emis o decizie bazată doar pe presupuneri.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiuri de casare a deciziei instanței de apel pct. 6), 8) semnaland și pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii și norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Cât privește temeiul de recurs invocat de recurent, prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că, temeiul menționat nu și-a găsit confirmare, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414, 415, 417 alin. 8) Cod de procedură penală, hotărârea cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Astfel, instanța de apel, la adoptarea soluției de casare a sentinței, a respectat prevederile legale, adoptând o soluție corectă și întemeiată.

Totodată, instanța de recurs consideră că, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care această instanță le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, cuprinzând argumente fundamentate în fapt și în drept, și că probele puse la baza deciziei nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor, dovedind indubitabil vinovăția inculpatului de cele incriminate.

În context, Colegiul penal menționează că, instanța de apel legal și întemeiat a pronunțat decizia, constatând corect stabilirea circumstanțelor de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor,

corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunilor imputate, motivându-și soluția în acest sens.

Totodată, este de menționat că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de apel.

Instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de recurent, menționate la pct. 5 din decizie, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, cărora instanța le-a dat o motivare argumentată și expusă la pct. 4.1, soluție, care este susținută și de instanța de recurs, și a cărei reluare nu se mai impune. Iar celelalte argumente invocate în recursul apărătorului sunt neîntemeiate, ori potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Astfel, instanța de apel, corect și întemeiat a emis soluția de condamnare în baza probelor cercetate, apreciind just declarațiile părții vătămate Melnicenco Victor (declarații verificate în instanța de apel), declarațiile martorilor Șveț Natalia (f. d. 150-152) (declarații verificate în instanța de apel); Morărescu Andrei (f. d. 147-149), precum și procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 27.11.2017 cu schiță și foto-tabel (f. d. 15,17-20); raportul de expertiză medico-legală nr. 201802D0119 din 06.02.2018 (f. d. 49-50); Raportul de expertiză judiciară nr. 34/12/1-R-2199 din 15.05.2018, conform concluziilor căruia conducătorul Gghețu Iurie, reieșind din datele materialelor cauzei dispunea de posibilitatea tehnică de evitarea tamponării pietonului Melnicenco Victor folosind frânarea, (f. d. 65 - 67); declarațiile lui Ghețu Iurie, făcute în cadrul urmăririi penale, în calitate de bănuit (f. d. 83-84), expertiză judiciară nr. 201002D0119/D din 06.02.2018: conform căreia părții vătămate Melnicenco Victor i s-a cauzat traumă cranio-crebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză în regiunea frontală, fractură cu deplasare a osului fibular stâng la nivelul capului, ce se califică ca vătămare corporală medie.

Reiterând, Colegiul penal remarcă faptul că, pct. 6) din art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, conține 5 temeiuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeiuri le pune la baza cererii de recurs înaintată și prin ce se confirmă acestea, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate este inadmisibilă, prin urmare Colegiul penal consideră că prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, a fost invocat de recurent declarativ, nespecificând care eroare prevăzută la pct. 6) al articolului menționat a fost comisă de către instanța de apel, fiind invocat nemijlocit întru susținerea criticii privind aprecierea probelor, cu mențiunea asupra faptului că, instanța de apel nu a apreciat în mod corespunzător declarațiile inculpatului.

Cu referire la temeiul de casare a deciziei instanței de apel prevăzut art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii Colegiul penal conchide că, raportând respectiva normă la situația în cauză, acest temei nu și-a găsit confirmare, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de recurent.

Or, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura

subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor judecătorești.

Astfel, Colegiul penal notează, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 264 alin. (1) Cod penal are un caracter complex. Astfel, obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier.

La rândul său, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei.

Obiectul material al infracțiunii de încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență vătămări corporale medii.

Raportat speței, Colegiul penal stabilește că, prin acțiunile inculpatului, Gavliuc Serghei, s-au periclitat în principal: relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, iar în plan secundar: relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei.

În context, Colegiul penal relevă că în virtutea art. 22 al Legii privind siguranța traficului rutier nr. 131 din data de 07.06.2007, siguranța a traficului rutier reprezintă starea de lucruri în traficul rutier ce reflectă gradul de protecție a participanților la trafic împotriva accidentelor și consecințelor acestora.

Victima infracțiunii specificate la art. 264 alin.(1) Cod penal este persoana fizică care suferă vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății,

Astfel, la caz, victimă a infracțiunii incriminate inculpatului Ghețiu Iurie este cet. Melnicenco Victor, la care prin Raportul de expertiză medico-legală nr. 201002D0119/D din 06.02.2018: conform căreia părții vătămate Melnicenco Victor i s-a cauzat traumă cranio-crebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, plagă contuză în regiunea frontală, fractură cu deplasare a osului fibular stâng la nivelul capului, ce se califică ca vătămare corporală medie.

Latura obiectivă a componenței de infracțiune prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal are următoarea structură: fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea sau în inacțiunea de încălcare a regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport; urmările prejudiciabile care se exprimă în vătămări corporale medii cauzate persoanei; legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; mijlocul de săvârșire a infracțiunii, și anume - mijlocul de transport.

Așadar, cât privește fapta prejudiciabilă Colegiul penal atestă că, aceasta s-a manifestat prin încălcarea prevederilor pct. 45 (1), (3), (4) al Regulamentului Circulației Rutiere (RCR) și art. 22 alin. (4) din Legea nr. 131 -XVI din data de 07.06.2007.

Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin imprudență față de survenirea vătămarilor corporale medii cet. Melnicenco Victor.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a împlinit vârsta de 16 ani. Mai mult, subiectul infracțiunii în cauză are o calitate specială de persoană care conduce mijlocul de transport, criteriile care sunt întrunite în speță.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii imputate inculpatului, inclusiv vinovăția acestuia, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate

pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Colegiul penal subliniază că, instanța de apel respectând prevederile legislației în vigoare, a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți și anume declarațiile martorilor precum și actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concluzentii, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii în baza art. 264 alin. (1) Cod penal a fost dovedită integral.

Referirea recurentului la temeiul prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, nu poate fi reținută, deoarece acest temei poate fi invocat atunci când norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție în cauze similare. Acest temei este îndreptat spre unificarea practicii judiciare, iar la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze similare, anterior a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța în cauză, ori, recurentul nu aduce nici un exemplu similar care contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție. Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referire avocatul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate. Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către apărătorul inculpatului.

Colegiul penal respinge ca neîntemeiate alegațiile avocatului care susține că, instanța de apel l-a condamnat pe inculpat după o sentință de achitare fără a administra probe, or, ținând cont de dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, așa cum acestea au fost interpretate și aplicate cât și de prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, instanța de apel nu poate dispune condamnarea persoanei fără audierea acesteia în ședința de judecată a instanței de apel. Instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe lucrările primei instanțe, care conțin declarațiile martorilor și ale inculpatului din același dosar, în temeiul cărora a fost achitat de prima instanță. După o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, acuzatorul de stat este obligat în instanța de apel să solicite o nouă audiere atât a inculpatului, cât și a martorilor acuzării, declarațiile cărora sunt probe în acuzare, în măsură să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului. Administrarea respectivelor mijloace de probă se desfășoară după regulile generale prevăzute pentru prima instanță, fiind aplicat principiul nemijlocirii, ce permite instanței să perceapă direct faptele și împrejurările relatate de părți sau martori, precum și reacțiile acestora la întrebările adresate. Celelalte declarații și probe materiale în acuzare examinate în prima instanță, urmează în mod obligatoriu să fie verificate prin citirea lor în ședința de judecată a instanței de apel de către procuror.

Astfel, luând în calcul cele menționate, Colegiul penal susține că, instanța de apel a audiat în ședința de judecată, atât inculpatul, cât și partea vătămată și martorului Șveț Natalia și a dat citirii probelor scrise administrate de către partea

acuzării, iar în ședința de judecată din partea apărătorului nu au parvenit întrebări, astfel alegațiile apărării poartă un caracter declarativ.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în hotărârea contestată, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor ierarhic inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Prin urmare, lecturând contextul recursului declarat, Colegiul penal în ansamblul de alegații desprinse din conținutul acestuia, constată că de fapt recurentul a făcut trimitere la conținutul temeiurilor pct. 6), 8) și 16) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă nu a adus nici o motivație raportată speței din care s-ar deduce încălcări ale instanței de apel, or decizia emisă ar fi afectată de erorile de drept prevăzute la pct. 6), 8) și 16) din alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate în recurs care ar fi afectat hotărârea atacată, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de avocatul Angela Popil în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2019, în cauza penală, în privința lui **Ghețu Iurie XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **05 mai 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan